

gelig ikke holder om 10 år eller 5 år. Tingene går jo stærkt, og derfor skal der være rum til, at man kan ændre på dem.

Derfor er det i hvert fald Dansk Folkeparti helt klare overbevisning, at det lovforslag, som vi her behandler, er et meget godt forslag. Det er jo sådan, at selv om Strukturkommissionen skulle komme med en indstilling, sådan som hr. Torben Hansen har nævnt det en del gange i dag her, så er det ikke ensbetydende med, at vi også er forpligtet til at følge den indstilling, som er kommet derfra. Bare fordi det måske lige passer hr. Torben Hansen, skulle man så tage den ind i lovgivningen her? Sådan fungerer det spil desværre ikke, vil jeg sige til hr. Torben Hansen.

Tag nu og kom til realitetsforhandlinger i stedet for, hvis det er, man ønsker at få indflydelse. Det er godt nok lidt sent, man skulle have været der lidt før, men jeg kan så forstå, at der har været lidt knas i Socialdemokratiet, med hensyn til om man var for eller imod en strukturreform.

Men nu er realiteten den, at lovforslaget her er til behandling. Jeg synes, at man, når nu staten får en mere aktiv rolle for at sikre det overordnede planhensyn, også bør være tilhænger af det. Det er vi i hvert fald i Dansk Folkeparti, og vi kan hilse det velkommen, at der bliver mere hånd i hanke med tingene, sådan som vi ser det, og at man ligesom ønsker at få en overordnet planlægning.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det hr. Torben Hansen for en kort bemærkning, og derefter er det hr. Martin Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Hr. Jørn Dohrmann siger, at vi ikke er forpligtet til at følge Strukturkommissionens betænkning. Det er korrekt. Det har jeg heller ikke på noget som helst tidspunkt sagt at man var forpligtet til, overhovedet ikke. I princippet kan man sådan set træffe alle de dumme beslutninger, som man vil, og det er jo en af dem, der er på vej her.

Men jeg synes, at man trods alt som politiker i et oplyst samfund, når der rent faktisk ligger noget materiale, og når der er nogle, der har tænkt over det her, der siger, at det her måske er klogt, så har en forpligtelse til at gå ind og kigge på det og se, om man ikke kunne bruge bare noget af det.

Det, vi kan se her, er, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti har gjort en dyd ud af

ikke at ramme noget, der ligner synspunkter fra Strukturkommissionens betænkning; har gjort en dyd ud af ikke at ramme noget, der ligner oppositionens synspunkter. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes, det er synd og skam, for det er det åbne danske land, det går ud over, og det er det danske grundvand, det går ud over.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror da, at alle er fuldstændig klar over, at vi får tusindvis af synspunkter, som vi skal behandle her i Folketingssalen. Det kan være almindelige borgere, det kan være interesseorganisationer, det kan være hvem som helst, som afgiver et synspunkt. De bliver alle sammen behandlet seriøst, går jeg ud fra, af alle folketingsmedlemmer.

Derfor siger jeg bare, at man ikke kan forvente, at alle synspunkter også kommer med i lovgivningsarbejdet, og derfor må selv hr. Torben Hansen erkende, at fordi man kommer med et synspunkt, er det ikke sikkert, at det lige er at finde i lovforslaget efterfølgende. Sådan er det for alle, uanset om man er Strukturkommission, om man er privatperson, eller om man er en interesseorganisation.

Men vi har set på dem. Vi har så ikke haft samme synspunkt, som der ligger i Strukturkommissionens anbefalinger, og det må man jo bare forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Man kan næsten fristes til at tro, at det, at der er nogle af dem, der har siddet i Strukturkommissionen, der kaldes eksperter, gør, at Dansk Folkeparti, når man har debatten i 2002 in mente, har gjort alt, hvad de kunne, for slet ikke at adoptere noget af det der. Det må vi jo desværre sige.

Men så rejser der sig et helt andet spørgsmål. Man har valgt helt legitimt at sige: Det er det her, vi vil. Vi andre kan ikke forhindre det, regeringen har flertal, den har selvfølgelig ikke ret i det her tilfælde, men det kan vi jo ikke forhindre. Hvad er det så for en faglig baggrund, der er for den indretning af den kommende planlov, man lægger for dagen her? Hvor kan regeringen og Dansk Folkeparti pege på et fagligt og sagligt grundlag, der viser, at dette her er den korrekte måde at indrette dansk planlægning på?